

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 92.

Sjette Sessions anden Samling.

36te Møde.

Mandagen den 19de Februar Aften Kl. 7.

(Forts.)

Krigsministeren (forts.): Jeg skal ikke in-
sistere videre paa dette Spørgsmaal for Dieblif-
ket; skjøndt det vistnok vilde have været meget
ønskeligt, om man kunde være kommen disse
Embedsmænd tilhjælp med en højere Gage,
saameget mere som deres Udfigter for Fremti-
den til Avancement ikke ere af stor Betydning,
men de fleste af dem ville rimeligviis blive
staaende i den Stilling, hvori de nu ere. For
en Committeret i Ministeriet er ligeledes øn-
sket en Forhøielse i Gageringen af 200 Rd.
Dertil forekommer mig ogsaa at være særdeles
Anledning; thi en Contoirchef kan have 1800
Rd., som den Committerede nu har, og det
var dog høist rimeligt og billigt, at den
Committerede var bedre gageret end Contoir-
chefen.

Endelig er der under Punkt 5 foreslaaet
en Gage til en Volonteur, som ligeledes ikke
er tiltraadt af Udvalget. Jeg skal dertil be-
mærke, at denne Volonteur er Reserveofficer
og har derhos taget den kameralistiske Examen;
det vilde have været ønskeligt for Ministeriet
at beholde denne Mand, men, naar der ikke
kan bevilges Gage til ham, vil det ikke være
muligt at beholde ham. Jeg kommer dernæst
til Spørgsmaalet om Revisionen, et Spørgs-
maal, som jo har været forhandlet meget ofte
i de senere Aar, ogsaa i den allerførste Tid,
og jeg har naturligviis heri fundet saameget
mere Dpfordring til saavidt muligt at sætte
mig ind i de herhenhørende Forhold. Der er
først af et Mindretal foreslaaet, at der aldeles

Intet skal bevilges til Revisionen, og at den
altsaa nu ganske skal ophøre. Hvad de ældre
Regnskaber angaaer, saa forekommer dette
Forflag mig at være aldeles utilraadeligt; man
maa nemlig vel lægge Mærke til, at man ikke
kan behandle Statsregnskaber og Statsmidler
ganske paa samme Maade, som en privat Mand
kan gjøre; her ere Forpligtelser at opfylde, som
en Regjering ikke kan tilside sætte, i alt Fald ikke
uden de betæneligste Følger. Naar man nu
altsaa vil tage den Beslutning, at ingen af
de tilbagestaaende ældre Regnskaber skulle re-
videres, saa vil det have til Følge først, at flere
af de Regnskabspligtige, som allerede have er-
lagt ikke ubetydelige Summer, ville komme i
et ganske besynderligt og uheldigt Forhold til
dem, hvis Regnskaber ikke blive reviderede.
En anden Følge, som ogsaa har sin store Be-
tydning, er den, at der blandt de Regnskabs-
pligtige, hvis Regnskaber ikke hidtil ere re-
viderede, kan være flere, som kunne være komne
til Overbeviisning om, at de have aflagt et
Regnskab, sig selv til Skade. Naar de nu
træde frem og forlange Godtgjørelse for Sum-
mer, de formene at have tilgode, naar Regns-
skabet bliver efterseet, hvorledes vil man saa
afvise dem? Eller vil man ubetinget kunne
gaae ind paa at udbetale dem, hvad de fordrer?
Der blev af den ærede Ordfører spurgt, om
ikke Ministeriet havde til Hensigt at ind-
føre Maanedregnskaber; dertil kan jeg svare,
at det er Tilfældet, det er paatænkt, men,
hvis det skulde kunne gennemføres at indføre
Maanedregnskaber, og som Følge deraf ogsaa
en hængsmæssigere Revision, saa er det
aldeles ugjorligt for Diebliffet at afslutte Re-
visionen. Det er aldeles ugjorligt, fordi det
sædvanlige Revisionspersonale maa fra 1ste Mai